



PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 2/2039 / 22.04.2014

G U V E R N U L R O M Â N I E I
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

București, Piața Victoriei nr.1, Telefon: 021 316 36 77, Fax: 021 316 36 52

București, 22.04.2014
Nr. 3642/DRP

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Proiectul de lege privind exercitarea profesiei de bonă* provenit dintr-o propunere legislativă, inițiată doamna deputat Tamara Dorina Ciofu (PSD) împreună cu un grup de parlamentari PSD, PNL, PD-L, PC, PP-DD (L 581/2013; Plx. 75/2014);

2. Proiectul de lege intitulat „*Lege pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor*”, provenit dintr-o propunere legislativă inițiată de domnul deputat Vlad Alexandru Cosma – PSD - împreună cu alți 23 de deputați aparținând Grupurilor parlamentare ale PSD, PNL, PDL și Minorități (Plx. 74/2014);

3. Proiectul de lege intitulat „*Lege pentru modificarea și completarea art. 31 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții*”, provenit dintr-o propunere legislativă inițiată de domnii deputați Daniel Ionuț Bărbulescu și Constantin Stelian Emil Moț și de domnul senator Darius Bogdan Vâlcov – Grupurile parlamentare ale PSD (Bp. 426/2013, Plx. 519/2013);

4. Propunerea legislativă intitulată „*Lege privind îmbunătățirea structurii rezervelor internaționale ale României*”, inițiată de domnul senator PNL Ioan Ghișe (L. 677/2013); PL-X 135/2014

5. Propunerea legislativă intitulată „*Lege completarea art. 70 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal*”, inițiată de domnii deputați Moldovan Jozsef, Kerekes Karoly și Erdei Doloczki Istvan – UDMR precum și la amendamentele Comisiei pentru buget, finanțe și bănci a Camerei Deputaților asupra acestei propuneri legislative (L.405/2013, Plx.561/2013);

6. *Propunerea legislativă privind instituirea unor măsuri de protecție și susținere a elevilor încadrați în muncă pe perioada vacanței de vară, inițiată de domnii deputați PC Ovidiu Alexandru Raețchi, Andrei Tănăsescu, Cătălin Drăgușanu, Vicențiu Mircea Irimie, Constantin Avram, Dinu Giurescu și Aurelian Ionescu (Bp. 723/2013);*

7. *Propunerea legislativă privind instituirea Zilei Naționale a Literaturii Române, inițiată de domnii deputați PC Ovidiu Alexandru Raețchi, Dinu Giurescu și Bogdan Ciucă (Bp. 681/2013).*

Cu stimă,

MINISTRU DELEGAT PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

EUGEN NICOLICEA



**DOMNULUI CRISTIAN – ADRIAN PANCIU,
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR**

pl-x 135/2014
677
11042014



GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *„Lege privind îmbunătățirea structurii rezervelor internaționale ale României”*, inițiată de domnul senator PNL Ioan Ghișe (L. 677/2013).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă se propune ca Banca Națională a României (BNR) să folosească suma de 2,0 miliarde de euro din rezerva valutară a României pentru achiziționarea de aur furnizat de Compania Națională a Cuprului, Aurului și Fierului „MINVEST” SA prin exploatarea zăcămintelor auro-argentifere de la Roșia Montana și din alte zăcămintele auro-argentifere din România.

De asemenea, *„pentru întărirea puterii financiare a Companiei Naționale a Cuprului, Aurului și Fierului „MINVEST” SA”, se propune reorganizarea acestei societăți comerciale și transformarea în Regie Națională pentru Exploatarea Resurselor Naturale, „capabilă să valorifice, în condiții de rentabilitate, toate resursele naturale ale țării”.*

Astfel, *„în compunerea Regiei” ar urma să intre „toate regiile autonome înființate în baza Legii 15/1990, precum și toate companiile și societățile naționale provenite din regii autonome înființate în baza Legii 15/1990, având ca obiect de activitate exploatarea de resurse naturale”.*

II. Propuneri și observații

1. În conformitate cu dispozițiile *Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României*, rezervele internaționale ale statului sunt administrate de BNR, iar scopurile pentru care acestea sunt utilizate sunt prevăzute la art. 9 (*Politica de curs de schimb*) lit.c), art. 30 (*Rezervele internaționale*) și, respectiv, la art. 31 (*Administrarea rezervelor internaționale*) din legea anterior menționată.

Din perspectiva reglementărilor europene, potrivit *principiului independenței instituționale* (art. 130 din *Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene - "Tratat"*, respectiv art. 7 din *Protocolul (nr. 4) privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale Europene și al Băncii Centrale Europene (SEBC) - „Statut”*) este interzis băncilor centrale naționale și membrilor organelor de decizie ale acestora să solicite sau să accepte instrucțiuni de la instituțiile sau organisme UE, de la guvernele statelor membre sau de la orice alt organism. Totodată, se interzice instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii Europene, precum și guvernelor statelor membre orice încercare de influențare a acelor membri ai organelor de decizie ale băncilor centrale naționale ale căror decizii pot influența îndeplinirea de către acestea a misiunilor legate de SEBC.

În acest sens, în conformitate cu art. 127 alin.(2) a treia liniuță din *Tratat* și cu art. 3.1 din *Statut*, misiunile fundamentale care urmează să fie îndeplinite prin intermediul SEBC sunt: *„deținerea și administrarea rezervelor valutare oficiale ale statelor membre”*.

Dispozițiile legislației naționale de natură să împiedice îndeplinirea misiunilor legate de SEBC, printre care și administrarea rezervelor internaționale, sunt incompatibile cu funcționarea eficientă a sistemului și, ca atare trebuie adaptate în mod corespunzător, astfel încât să fie asigurată independența instituțională a unei bănci centrale.

Potrivit *Raportului de convergență* publicat de Banca Centrală Europeană în mai 2012, *„orice drept al unui terț (de exemplu, Guvernul sau Parlamentul) de a influența deciziile unei BCN în legătură cu administrarea rezervelor valutare oficiale este incompatibil cu articolul 127 alineatul (2) a treia liniuță din Tratat.”*.

Ca o concluzie a aceluiași Raport, document care *„examinează în special dacă legislația națională a fiecăruia dintre aceste state membre, inclusiv statutul băncii centrale naționale, este compatibilă cu articolele 130 și 131 și cu Statutul SEBC și al BCE”*, rezultă că *„Legislația României nu*

îndeplinește toate cerințele referitoare la independența băncii centrale, interdicția de finanțare monetară și integrarea juridică a băncii centrale în Eurosistem.”.

2. În ceea ce privește obiectul propunerii legislative, respectiv folosirea sumei de 2 miliarde euro din rezerva valutară a României administrată de BNR pentru finanțarea extracției zăcămintului auro-argintifer de la Roșia Montana (bani pe care, conform *Expunerii de motive*, *Premierul României afirmă că România nu îi are*), considerăm că se încalcă art. 7 alin. (2) din *Legea nr. 312/2004* care prevede că *„Se interzice Băncii Naționale a României creditarea pe descoperit de cont sau orice alt tip de creditare a statului, autorităților publice centrale și locale, regiilor autonome, societăților naționale companiilor naționale și altor societăți cu capital majoritar de stat”.*

Așadar rezervele valutare ale României nu pot fi folosite pentru finanțarea cheltuielilor de capital ale societății MINVEST.

De asemenea, propunerea legislativă este incompatibilă cu art. 123 alin.(1) din *Tratat*, referitor la interzicerea finanțării monetare. Astfel, în conformitate cu acest articol, se interzice băncilor centrale din statele membre ale Uniunii Europene *„să acorde credite pe descoperit de cont sau orice alt tip de facilitare de credit instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii, administrațiilor publice centrale, autorităților regionale sau locale, celorlalte autorități publice, celorlalte organisme sau întreprinderi publice din statele membre.”*

În mod constant, Banca Centrală Europeană a precizat că interdicția trebuie interpretată în mod extensiv, pentru a se asigura aplicarea ei cu strictețe. Astfel, chiar dacă art. 123 alin. (1) din *Tratat* se referă în mod specific la *„facilități de credit”*, care implică obligația rambursării fondurilor, această interdicție se poate aplica *a fortiori* și altor forme de finanțare, pentru care nu este prevăzută obligația de rambursare.

Adoptarea propunerii în această formă ar însemna încălcarea art. 123 alin.(1) din *Tratat*, existând riscul declanșării de către Comisia Europeană, în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, a *procedurii privind încălcarea dreptului Uniunii Europene*, conform art.258 din *Tratat*.

În consecință, Banca Națională a României este instituția publică ce are ca atribuție stabilirea și menținerea rezervelor internaționale ale României în diferite forme, astfel încât să poată determina mărimea lor exactă.

De asemenea, aceasta este instituția publică ce administrează rezervele respective, având obligația de a informa Parlamentul și Guvernul în cazul existenței riscului diminuării acestor rezerve și de a propune măsurile pentru

remediarea acestei situații. Astfel, Parlamentul, prin lege, nu poate impune Băncii Naționale a României achiziționarea de aur de la MINVEST în orice condiții, și într-o sumă fixă de bani.

3. Menționăm că, întrucât administrarea rezervelor internaționale constituie un atribut exclusiv al BNR, conferit prin legislația națională și prin cea comunitară, a cărei prevalență în dreptul intern este consfințită de art. 148 alin.(2) din Constituția României, dispozițiile *propunerii legislative privind îmbunătățirea structurii rezervelor internaționale* constituie o afectare a independenței instituționale a băncii centrale, prin influențarea modului de îndeplinire a îndatoririlor conferite prin *Tratat și Statut*, precum și o încălcare flagrantă a legislației europene în ceea ce privește interdicția de finanțare monetară.¹

În ceea ce privește practica internațională, care este și cea a Uniunii Europene, rațiunea pentru care statele constituie și mențin rezerve internaționale este de a onora plățile aferente obligațiilor externe ale statului, de a asigura credibilitatea țării, de a fluidiza împrumuturile externe, de a limita vulnerabilitățile externe (absorbția șocurilor financiare adverse în perioade de criză sau în situația restrângerii accesului la piețele internaționale de capital), precum și de a consolida credibilitatea politicii economice, a politicii monetare și a celei de curs de schimb, inclusiv prin posibilitatea intervenției în sprijinul monedei naționale. Totodată, constituirea și menținerea rezervelor internaționale se realizează și în vederea acumulării de avuții pentru generațiile viitoare, precum și pentru a face față unor șocuri exogene neprevăzute. De altfel, conform art. 30 alin.(2) din *Legea nr. 312/2004*, BNR îi revine obligația urmăririi menținerii rezervelor internaționale la un nivel adecvat tranzacțiilor externe ale României, fapt de natură să sporească încrederea în economia românească, asigurând astfel o corectă reflectare a potențialului economic al României și servind în acest fel interesul național.

4. În ceea ce privește soluția de la **art. 3** din propunerea legislativă în sensul că prețul plătit de BNR este cel cotelat la Londra, la data intrării în vigoare a prezentei legi, precizăm că potrivit art. 135 alin. (1) din Constituție, economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență. Astfel, prețul se determină în funcție de cererea și oferta pe o piață liberă, concurențială.

¹ A se vedea și *Avizul Băncii Centrale Europene din 19.11.2008 (CON/2008/72)*, la solicitarea Parlamentului României, în legătură cu o propunere legislativă privind valorificarea rezervei valutare a Băncii Naționale a României pentru dezvoltarea și modernizarea turismului.

5. Cu privire la **art. 4**, în ceea ce privește instituirea obligației MINVEST de a realiza exploatarea zăcămintelor auro-argentifere cu tehnologii nepoluante și fără a afecta patrimoniul cultural al zonelor implicate în exploatare, precizăm că exploatarea minieră se realizează cu îndeplinirea condițiilor legale prevăzute de *Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare*. Astfel, exploatarea resurselor naturale se realizează în baza unei licențe de exploatare, acordată de Agenția Națională pentru Resurse Minerale și aprobată prin hotărâre de Guvern cu privire la un perimetru determinat, cu o procedură clar stabilită de lege. Astfel, nu se poate institui prin lege de către Parlament obligația de a prevedea o clauză contractuală în contractul comercial încheiat de Banca Națională a României și MINVEST, contractul fiind rezultatul liberei exprimări a voinței părților. Ar putea fi create astfel premisele unor vicii de neconstituționalitate prin raportare la art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție, potrivit căruia statul trebuie să asigure libertatea comerțului, protecția concurenței loiale.

6. Cu privire la **art. 5**, prin care se stabilește limita până la care BNR trebuie să achiziționeze aur (70% din ponderea rezervelor internaționale), apreciem că Parlamentul nu poate impune Băncii Naționale a României modul de stabilire a politicii monetare, aceasta constituind o atribuție exclusivă a acestei instituții. Pe de altă parte, nu se poate determina care este natura juridică a prelungirii „*în mod corespunzător*” a contractului comercial încheiat între BNR și MINVEST.

7. Referitor la **art. 6** prin care se prevede reorganizarea Companiei Naționale a Cuprului, Aurului și Fierului MINVEST în Regia Națională pentru Exploatarea Resurselor Naturale, precum și faptul că toate regiile autonome înființate în baza *Legii nr. 15/1990 privind reorganizarea unitatilor economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale*, precum și toate companiile și societățile naționale provenite din regii autonome în baza Legii nr. 15/1990 fac parte din Regia Națională astfel creată, având ca obiect de activitate exploatarea de resurse naturale, precizăm următoarele:

În conformitate cu art. 3 din Legea nr. 15/1990, „*Regiile autonome sunt persoane juridice și funcționează pe bază de gestiune economică și autonomie financiară*” (alin. 1) și „*se pot înființa prin hotărâre a Guvernului, pentru cele de interes național, sau prin hotărâre a organelor județene și municipale ale administrației de stat, pentru cele de interes local,*

din ramurile și domeniile stabilite potrivit art. 2”, statul putându-și rezerva activități economice pe care să le desfășoare în mod exclusiv cu titlu de monopoluri de stat, asemenea monopoluri, precum și modul lor de administrare stabilindu-se „prin legi speciale”, potrivit art. 40 din același act normativ.

Dispozițiile art. 3 din Legea nr. 15/1990, referitoare la înființarea regiilor autonome de interes național prin hotărâre a Guvernului, trebuie avute în vedere în contextul celorlalte dispoziții ale Legii nr. 15/1990, prin care legiuitorul a urmărit, la vremea respectivă – astfel după cum rezultă atât din titlul legii, cât și din conținutul acesteia – *„reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale”*.

Astfel, potrivit art. 1 și art. 57 alin. (1) din aceeași lege, *„Unitățile economice de stat, indiferent de organul în subordinea căruia își desfășoară activitatea se organizează și funcționează, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi, sub forma de regii autonome sau societăți comerciale”, iar „Înființarea regiilor autonome și a societăților comerciale potrivit prezentei legi se va face în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a acesteia, cu excepția unităților agricole de stat, pentru care termenul este de 9 luni”*.

Astfel, în aplicarea Legii nr. 15/1990 și în termenele prevăzute de aceasta au fost înființate – în afară de societățile comerciale – și diverse regii autonome – prin transformarea unităților economice de stat de la vremea respectivă – dintre care, unele regii (operatori economici) funcționează – în mod excepțional – și astăzi, în actualul cadru legislativ, în contextul în care mai multe dispoziții ale Legii nr. 15/1990, referitoare la regiile respective au fost abrogate în mod expres, pe măsura perfecționării cadrului legislativ aferent, iar altele nu rămas aplicabile, producându-și, în continuare – în coroborare cu prevederile legislației în vigoare – o parte din efectele juridice pentru acele regii care încă nu și-au încetat existența/nu au fost supuse reorganizării, potrivit legii.

În mod corespunzător, trebuie interpretate și dispozițiile privind patrimoniul regiilor autonome, inclusiv dreptul de proprietate al regiilor autonome asupra bunurilor din patrimoniul acestora, în contextul în care acesta se constituia, la vremea respectivă, din patrimoniul unităților economice de stat, astfel transformate în regii autonome, potrivit Legii nr. 15/1990 (în special, art. 1-5 și art. 55), ca o etapă necesară/intermediară în trecerea activității economice a acestora la economia de piață.

Ulterior Legii nr. 15/1990, au fost adoptate *Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, aplicabilă societăților comerciale atât celor rezultate din reorganizarea unităților economice de stat potrivit Legii nr. 15/1990, cât și celor ulterior

înființate ori care se înființează și în prezent, potrivit Legii nr. 31/1990 precum și *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/1997 privind reorganizarea regiilor autonome, cu modificările și completările ulterioare*.

În acest fel, forma de organizare – regie autonomă a fost prevăzută ca o formă intermediară de funcționare a persoanei juridice, pentru a realiza trecerea de la economia centralizată la economia de piață. Astfel, regiile autonome au constituit o etapă intermediară de organizare, de trecere de la unitățile economice de stat la societăți comerciale sub diferite denumiri, companii naționale, societăți naționale, etc. În consecință, apreciem că în prezent, nu se mai justifică înființarea unor regii autonome, și cu atât mai mult transformarea unei societăți comerciale, chiar și cu capital de stat, într-o regie autonomă.

Această reorganizare ar avea ca efect trecerea unor bunuri din proprietatea privată a societății comerciale respective în proprietatea statului, ceea ce ar echivala cu o naționalizare, interzisă de art. 44 alin. (4) din Constituție.

Pe de altă parte, inițiativa legislativă ar fi trebuit să fie însoțită de extrasul hotărârii AGA prin care s-a decis transformarea companiei naționale (societate comercială pe acțiuni) în regie autonomă.

În același context, învederăm că societățile comerciale pot fi supuse reorganizării doar în condițiile Legii nr. 31/1990 și în completare potrivit Codului civil, încetarea unei societăți comerciale realizându-se în condițiile, cu procedura și în termenele prevăzute de lege.

De altfel, chiar și trecerea în domeniul public al statului a unor bunuri din patrimoniul societăților comerciale la care statul este acționar, se poate face numai cu plată și cu acordul adunării generale a acționarilor societății comerciale respective, iar în lipsa acordului menționat, bunurile societății comerciale respective pot fi trecute în domeniul public numai prin procedura exproprierii pentru cauză de utilitate publică și după o justă și prealabilă despăgubire, potrivit art. 44 din Constituție și art. 8 alin. (3) din *Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare*.

În plus, în contextul reorganizării persoanei juridice, ar fi trebuit avute în vedere și dispozițiile Codului civil (de la art. 239-243) referitoare la drepturile și obligațiile care se transmit, atât între părți, cât și față de terți.

8. Cu privire la **art. 7** care prevede că legea intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial, precizăm că, în conformitate cu art. 78 din Constituție, legea intră în vigoare la 3 zile de la publicare sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei.

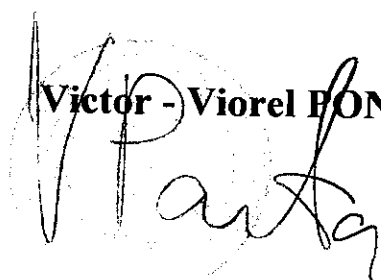
9. În ceea ce privește argumentația din *Expunerea de motive*, în sensul că „Din cele 35.7 miliarde de euro, numai 3.5 miliarde de euro (9.8% din totalul rezervelor), reprezintă valoarea aurului țării (103 tone de aur monetar)”, menționăm că România se situează pe locul 35 în lume, deținând o rezervă semnificativă. Urmare cumpărărilor de aur din perioada 1991-1999, rezerva a ajuns la 103 tone, până când la începutul anului 2001, Consiliul de Administrație al BNR a adoptat decizia de a nu mai cumpăra aur, luând în calcul considerente obiective legate de împrejurările interne și de conjunctura internațională. Încă din acea perioadă, cele mai multe bănci centrale și-au calibrat rezervele de aur în jurul unei ponderi de 15 la sută din totalul rezervelor internaționale.

Totodată, precizăm că art. 127 alin.(4) din *Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene* și art. 2 alin.(1) din *Decizia 98/415/CE a Consiliului Uniunii Europene din 29 iunie 1998 privind consultarea Băncii Centrale Europene de către autoritățile naționale cu privire la proiectele de reglementare*, prevăd obligația autorităților naționale de a consulta Banca Centrală Europeană cu privire la proiectele de reglementare ce vizează domeniile care sunt de competența acesteia.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,


Victor - Viorel PONTA

Domnului deputat **Valeriu Ștefan ZGONEA**

Președintele Camerei Deputaților